

To je naša Slavonija, to je naša ravnica...

Nisu bez razloga brojni pjesnici opjevavali Slavoniju, oštrili svoja pera da nam dočaraju raskoš tog ravničarskog kraja. Najbolje to znaju studenti Geodetskog fakulteta koji su i ove godine željno iščekivali putovanje prepuno slavonskih avantura. Krenuli su s mislima da prošlogodišnje putovanje ništa ne može nadmašiti, no Slavonija ih je i ovog puta iznenadila i otkrila im još jedan djelić svojih čarolija i ljepota.

Dogovoreni polazak bio je u šest sati ujutro. No, svi jako dobro znaju kako to ide s dogovorima, pogotovo ako su u toj cijeloj priči i »uvijek točni« geodeti koji su noć prije proslavili splitsku noć »u Roka« sa zvijezdom Marijanom Banom i pokojom čašicom vina. Moglo bi se reći da smo put započeli na vrijeme i u jako opuštenoj atmosferi koja je svakim kilometrom postajala sve veselija i veselija. Atmosfera je dosegla vrhunac na prvom predviđenom stajalištu, u Kutjevu, na degustaciji različitih sorti vina. Sve one ljubavne priče o geodetima i čašicama vina, ovog su puta dobile svoje potpuno značenje. Smijeha, dobrog raspoloženja, a ni vina, nije nedostajalo. Zahvaljujemo se gospodi što nas je podučila ispravnom degustiranju. Nakon satne degustacije nastavili smo naše putovanje prema Osijeku gdje smo i odsjeli na već poznatim lokacijama, ženski dio vesele družine u privatnom smje-

štaju »Maksimilian«, dok je za muški dio bio rezerviran hostel »Tufna«. Slijedilo je smještanje u hostele, menza, obilazak grada i izlazak za pamćenje. Toliko dobre energije, vrhunskog raspoloženja, trenutaka koje nikad nećemo zaboraviti, zajedništva, novih i još boljih starih prijateljstava, fotografija i videosnimaka koje su ovo putovanje obilježile za cijeli naš život. To je Osijek. Što se dogodilo u Osijeku, ostaje u Osijeku. Zvuči kao kliše. No, samo tako zvuči. :)

Jutro je svanulo, a priča o polasku u dogovoreno vrijeme i ovog se puta ponovila. Nakon svega dva sata kašnjenja, uputili smo se u Vukovar. Teško je izabrati riječi o gradu heroju, teško je osjećaje staviti na papir, uobličiti u rečenicu da zvuče smisleno. Svaka kuća, svaka zgrada, njiva, svaki čovjek i dijete, nose i pričaju svoju priču, naizgled tužnu, no svaka od njih nosi nadu i vedrinu u sebi, u bolju i pravedniju budućnost. Neka nam Vukovar zauvijek ostane u srcu i mislima.

Slijedio je povratak u Zagreb, a umor nas nije svladao ni na povratku u autobusu. Putem su se prepričavale dogodovštine i anegdote koje su svaki put bile sve smješnije, a planovi za sljedeću godinu nisu prestajali. I tu završava naša kratka, ali vesela i osebujna priča. Čekaj nas, Slavonijo, do sljedećeg susreta. :)

Jelena Kilić

Geodeti, dobro nam došli u Zagreb!

Ideja za Regionalnim susretom studenata geodezije nastala je još prije dvije godine tijekom IGSM-a u Zürichu, a intenzivirala se tijekom IGSM-a u Zagrebu. Studenti iz Hrvatske, Srbije i Slovenije zaključili su da bi organiziranjem ovakvog edukativnog i zanimljivog susreta mogli produbiti suradnju fakulteta i pritom spojiti ugodno s korisnim. Kada geodeti nešto zamisle, nije potrebno dugo da to i ostvare. Tako se prvi susret održao u Beogradu 2010. i na njemu je sudjelovalo 40-ak studenata iz Slovenije i Hrvatske te domaćini iz Srbije.

Tijekom četiri dana susreta studenti su odslušali brojna predavanja, otkrivali tajne geodezije i upijali korisna znanja i informacije, ali i družili se izvan formalnih okvira. Uz zanimljiva predavanja profesora i asistenata, studenti su imali prilike posjetiti Građevinski fakultet u Beogradu i Republički geodetski zavod. Uvijek treba iskoristiti čari grada u kojem boraviš pa naravno, nisu prepustili razgledati Beograd u čemu su im pomogli ljubazni domaćini.

Na susretu u Beogradu dogovoreno je da se RGSM 2011 održi u Ljubljani, dok se ove godine seli u Zagreb! Organizaciji u Ljubljani pridružili su se i studenti iz Banja Luke, a ove je godine cilj priključiti studente iz Splita i Sarajeva. Susret u Ljubljani također je ispunio svoja očekivanja. Stručnjaci su objašnjavali razvoj i funkciju geodezije u njihovoj zemlji, a kolege studenti osigurali su zanimljiv *dodatni sadržaj* – izlet u Piran, razna druženja, upoznavanja i izlaske.

Ove godine na redu je Zagreb i pokušat ćemo održati razinu organizacije (ili čak skočiti na višu stepenicu :)), stvoriti dobru atmosferu

u kojoj će se naši gosti ugodno osjećati, a uz to saznati i naučiti nešto novo. Naravno, da bismo u tome uspjeli, potreban nam je što veći broj studenata koji bi sudjelovali i pomogli u organizaciji. Svi vi koji ste zainteresirani - javite se, dobrodošli ste, zabavit ćete se i bez brige, uvijek ćemo naći nekakav posao za vas! :) Nadamo se da će nam se ove godine, osim studenata iz Ljubljane i Beograda, priključiti i studenti iz Banja Luke, Splita i Sarajeva – što više, to veselije i zanimljivije!

Što očekuje naše goste u Zagrebu? Budući da se susret održava u listopadu 2012., detalji i planovi su još u procesu izrade, primaju se svi prijedlozi i želje. Našim susjedima željeli bismo pokazati Zagreb i okolicu, a ako bude mogućnosti i volje, možda se zaputimo i nekoliko kilometara dalje, do Jadrana. Naravno, sve to uz pregršt zanimljivih tema iz geodezije, predavanja profesora i studenata, stručnih izleta koji će pokazati kako geodezija diše u Hrvatskoj i koje mjesto zauzima u društvu. Svi ste pozvani pomoći u kreiranju programa, što formalnog, što neformalnog, možete biti i turistički vodiči po najboljim lokalnim kafićima, ali tek nakon što ćete brižno i marljivo upijati nova znanja na predavanjima. :) Da ne bi samo mozak radio, postoji mogućnost organiziranja sportskog natjecanja, ako nas vrijeme posluži, na otvorenom. Bit će svakakvih sadržaja i vjerujemo da će svi uživati, a na nama je da ta četiri dana ostanu u lijepom sjećanju i motivacija da sljedeći RGSM bude još bolji.

Petra Vrljičak

ARGEOS Hannover 2011

Na 77. ARGOES-u (*Arbeitsgemeinschaft der Geodäsiestudierenden*), manje poznatom, ali ne i manje zabavnom susretu studenata geodezije od IGSM-a, sudjelovali su već četvrti put i studenti geodezije našeg sveučilišta. Naime, radi se o susretu studenata njemačkog govornog područja (Njemačka, Austrija i Švicarska) koji se održava dva puta godišnje; jednom u ljetnom, a jednom u zimskom periodu.

Iako se činilo da će njemački jezik biti prepreka, s obzirom da su tek neki naši studenti znali promrmljati par njemačkih riječi koje su uglavnom čuli iz nekakve pjesme poput »99 Luftballons«, navijačke iz 1998. »Deutschland, Deutschland, aufwiedersehen« ili »Marmor, Stein und Eisen bricht« koja se inače pokazala kao iznimno korisna u pivnicama, mora se priznati da su svi bili toliko ljubazni da su se trudili prebaciti na engleski čim bi komunicirali s nama ili u našoj blizini. Neka su predavanja čak bila na engleskom zbog gostiju predavača, a na večernjim je tulumima ionako bilo svejedno koji jezik pričate.

Predavanja su bila zaista interesantna i dinamična, mogao se uključiti svatko tko nije koristio ta dva sata kao pilule za liječenje mamurluka ili prigodno vrijeme da se popije kava s aparata i ispod glasa popriča s kolegom s kojim se samo na ARGEOS-u viđa u zadnjim klupama. Tu su bile i popratne vježbe, ovisno o predavanjima. Bilo je i termina za diskusije u kojima se pričalo o Bolonjskom procesu, mogućnostima zaposlenja i razmjeni iskustava u školovanju, što se učinilo dosta korisnim jer osim studenata, tu su bili i profesori i asistenti, kao i predstavnici nekih tvrtki, ustanova i instituta.

Postojala su i dva tipa ekskurzija na kojima se moglo sudjelovati. Stručne ekskurzije tijekom kojih se moglo posjetiti BGR (Institut za geoznanost i prirodne resurse), Institut za zračni promet, TransTecBau tvrtku ili tvornicu Volkswagena. Bile su to edukativne ekskurzije s popratnim predavanjima o načinu rada i većim ostvarenjima spomenutih, uz prigodan poklončić koji nažalost, eto, nije bio razmjera netom sastavljenog novog Passata Volkswagenove tvornice. Turističke ekskurzije su nam, s druge strane, otkrile sve ljepote i čari grada Hannovera. Izdvojio bih kraljevske Herrenhausenske vrtove koji se ubrajaju u najbolje očuvane barokne vrtove u Europi. U Herrenhausenskim vrtovima nalazi se galerija i oranžerija kraljevskog dvorca Herrenhausen, kao i dvorac Welfenschloss u kojemu se danas nalazi sveučilište.

Sve u svemu, predivna tri dana učenja, druženja i zabave, koja nisu uspjele pokvariti ni smrtonosne bakterije koje su harale sjeverom Njemačke tih dana i koja će malo tko od prisutnih zaboraviti.

Ovim putem bismo zahvalili i Geodetskom fakultetu na financijskoj potpori, kao i profesorima na razumijevanju odgode naših zadataka tog tjedna.

Emanuel Bulić

Stručno putovanje Hvar

I 2011. godine nastavili smo tradiciju studentskih stručnih putovanja i otputovali na otok Hvar. Od 7. do 9. listopada 50-ak studenata Geodetskog fakulteta u Zagrebu posjetilo je Hrvatski hidrogrfski institut u Splitu i Opservatorij na Hvaru te upoznalo ljepote ova dva grada.

Prva stanica na putovanju bio je Hrvatski hidrogrfski institut. Iako smo to već spominjali, nije na odmet ponovno vas podsjetiti. :) Hrvatski hidrogrfski institut je specijalizirana ustanova za razvoj službe sigurnosti plovidbe na Jadranu. Obavlja znanstvenoi-straživačke, razvojne i stručne radove vezane uz sigurnost plovidbe Jadranom, hidrogrfsko-geodetsku izmjeru Jadrana, marinsku geodeziju, projektiranje i izradu pomorskih karata. Sastoji se od nekoliko odjela od kojih su nama najzanimljiviji bili hidrogrfski, oceanološki, kartografski i nautički odjel. Na dolasku u HHI srdačno nas je dočekao gospodin Pejo Bročić. Nakon pozdravnog govora, koji se nama i nije činio tako kratak kao što je bilo rečeno, krenuli smo u obilazak. Najviše smo se zadržali na kartografskom odjelu koji je nama nekako najbliži i najzanimljiviji. Tamošnji djelatnici uputili su nas u proces izrade pomorskih karata, njihovo održavanje i publiciranje. Nakon predavanja, neki od nas toliko su se zainteresirali za njihov rad da su skoro tamo i ostali. Tko zna, možda su to budući djelatnici HHI... Iduća postaja bio je muzej Hrvatskog hidrogrfskog instituta koji je službeno otvoren u listopadu 2010. godine. Iako smo ga posjetili pretprošle godine prije otvorenja, ove godine imali smo priliku vidjeti i neke nove sadržaje. Bilo je tu svega. Od starih uređaja za pomorska istraživanja do strojeva za izradu pomorskih karata. Čak smo ih uspjeli nagovoriti da nam demonstriraju nekadašnji način izrade karata, ali poslije smo shvatili da nam to možda nije bila pametna ideja zbog buke koju je stroj stvarao. Nakon vrlo poučnog i, nadamo se, zanimljivog posjeta HHI, oprostili smo se s njima i prepustili se čarima grada Splita. Čekajući trajekt za otok Hvar, neki su

RGSM 2011 u Ljubljani

2011. godine nastavilo se druženje studenata iz regije, ovog puta u Ljubljani. Inicijativa pokrenuta u Zagrebu, ostvarena prvi puta u Beogradu 2010. godine, sudeći po srdačnim pozdravima na ljubljanskom kolodvoru, pokazala se vrlo uspješnom. Kolege Slovenci organizirali su Regionalni susret studenata geodezije (RGSM) od 27. do 30. listopada 2011. godine. Na susretu je sudjelovalo sveukupno 50-ak studenata iz Srbije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske i naravno, organizatori i domaćini iz Slovenije. Ta četiri dana bila su popunjena raznim aktivnostima od jutra do mraka. Prvog dana posjetili smo Geodetski fakultet u Ljubljani, tj. Fakulteta za gradbeništvo in geodeziju, gdje nas je službeno pozdravio zamjenik dekana, te odslušali niz predavanja i prezentacija slovenskih profesora, studenata, geodeta i studenata sudionika RGSM-a. Naši studenti Marko Orlović i Vesna Jurić održali su predavanja o Ekscentru, Studentskom zboru i o našem fakultetu. Nakon toga imali smo slobodno vrijeme da se smjestimo u hostel Celica i razgledamo Ljubljanu na svoju ruku, a kasnije smo sudjelovali na večernjem druženju sa slovenskim kolegama u Companeros Pubu.

Drugi smo dan također imali organizirana stručna predavanja na fakultetu, od kojih valja spomenuti predavanje »Od termalnih do hiperspektralnih snimki« koje je održala dipl. ing. Janja Avbelj koja je trenutno znanstveni novak na Tehničkom sveučilištu u

obišli znamenitosti, a neki su vrijeme iskoristili za ispijanje kavnice na splitskoj rivi, sve dok nije naišao prolom oblaka i priuštio nam neplanirano kupanje. :) Stigli smo u grad Hvar kasno navečer i odmah se uputili na »spavanje«.

Nakon noćnog istraživanja grada, nekih u snovima, a nekih na javi, zazvonile su budilice i bilo je vrijeme da se krene dalje. Slijedio je posjet Opservatoriju Hvar. Nekolicina naših dragih kolega, koji su prošle godine bili na ovom putovanju, smijuljili su se čekajući reakciju nas ostalih na sam put do opservatorija. A vjerujte, reakcija nije bila oduševjavajuća. Pogled na opservatorij iz centra Hvara nije izgledao nimalo primamljujuće i već se tada nekolicini zavrtjelo u glavi od samog pogleda prema gore. Naime, Opservatorij Hvar nalazi se na oko 250 metara nadmorske visine, pripada Geodetskom fakultetu u Zagrebu i smješten je u staroj Napoleonovoj tvrđavi, te je, kao što smo se i sami uvjerali, građevina na najvišem mjestu u okolici Hvara. I tako smo, poletni i entuzijastični, krenuli prema gore, penjali smo se, penjali i penjali. Zahvaljujući našoj kondiciji, mladosti i volji konačno smo stigli do opservatorija i tada ostali bez daha. Ali ne zbog umora, nego zbog veličanstvenog pogleda koji nam se pružio pred očima. Imali smo na dlanu cijeli otok Hvar i prekrasan pogled na Paklene otoke. Jadran u svoj svojoj ljepoti! Kako su djelatnici opservatorija bili odsutni, u

razgledavanje nas je poveo gospodin Nikša Novak. Više o samom opservatoriju ispričala nam je naša voditeljica Matea Hlupić. U razgovoru s gospodinom Novakom saznali smo mnoge zanimljivosti o samom Starom Gradu i Opservatoriju Hvar. Pitanja su dolazila sa svih strana i na sva smo dobili odgovor. :) Imali smo prilike razgledati teleskope u vlasništvu opservatorija, a zahvaljujući sunčanom vremenu, uživali smo u jedinstvenom pogledu na Sunce te smo imali prilike uživo vidjeti i nekoliko Sunčevih eksplozija. Zahvaljujući gospodinu Novaku, proveli smo jedno nezaboravno, ugodno i, naravno, poučno popodne u ugodnom društvu. Ostatak dana nekolicina hrabrih je iskoristila za kupanje (iako temperature nisu bile baš visoke), a ostali su istraživali Hvar i okolice. Subotnju večer proveli smo u ugodnom druženju, istražujući najbolja mjesta za izlazak i pokazivanje plesnog umijeća.

U nedjelju smo se, teška srca, pozdravili s našim domaćinima i krenuli put Zagreba uz obećanje da ćemo iduće godine ponovno doći. Na povratku kući umor se nije vidio ni na čijem licu, a tu i tamo pojavili su se zagonetni osmjehi izazvani sjećanjima na protekle dane. Veselimo se ponovnom posjetu otoku Hvaru iduće godine, a do tada nam ostaju sjećanja i slike da nas podsjetite na ovo nezaboravno putovanje.

Vesna Jurić

Münchenu (TUM) gdje se bavi područjem daljinskih istraživanja. Nakon toga bili smo u posjetu Geodetskoj upravi Republike Slovenije (GURS) gdje smo odslušali predavanje o radu uprave, njezinoj modernizaciji i informatizaciji te povezanosti katastra i zemljišne knjige. Poslijepodne smo proveli gubeći se i tražeći po Ljubljani. Naime, naši kolege organizirali su GeoChallenge. Bili smo podijeljeni u grupe po 10-ak ljudi i svatko je dobio plan grada s točkama koje smo trebali sami pronaći. Na tim točkama čekali su nas kolege s kojima smo se trebali slikati i dobiti njihov potpis kako bismo mogli dokazati da smo se uspješno snašli u prostoru i našli tražene točke, na primjer Prešernov trg, gradski park Tivoli, gradsku tržnicu, Parlament, Zmajski most... Navečer smo imali organiziranu slovensku večer na Rožniku,

brdu iznad Ljubljane, gdje smo probali tradicionalnu slovensku hranu te se dokazali, neki više, neki manje, u plesu i pjesmama.

Treći dan išli smo na cjelodnevni izlet u Piran. Putem smo stali kod tunela Markovec i solane Sečovlje. Tunel je u izgradnji (gradi se dan i noć) i bilo nam je omogućeno da uđemo u njega i na licu mjesta se upoznamo s načinom probijanja tunela. Tunel Markovec trebao bi smanjiti gužve i čepove koji se stvaraju oko grada Izola, pogotovo tijekom ljetnih mjeseci. Solana Sečovlje najveća je slovenska solana i njezina posebnost je u tome što se sol proizvodi na tradicionalan način u cjelokupnom procesu. U Piranu smo imali mogućnost posjeta raznim muzejima (Muzej koralja, Muzej ronilačke opreme, Akvarij) te razgledavanja srednjovjekovnog gradića po prekrasnom sunčanom danu. Nakon povratka u Ljubljanu imali smo organizirano druženje u Parlamentu.

U ranim jutarnjim satima četvrtog dana, mi Hrvati odlučili smo napustiti Ljubljanu (što zbog obaveza na faksu, što zbog čežnje za domom), dok je ostatak RGSM-ovaca ostao uživati u čarima grada na Ljubljani.

S odmakom od nekoliko mjeseci, svi mi koji smo bili dio ovog susreta, možemo reći da smo uživali u druženju, razmjeni iskustava i učenju novih stvari te da se veselimo RGSM-u ove godine u Zagrebu gdje ćemo moći uzvratiti gostoprimstvo našim susjedima i upoznati ostatak naših kolega s prednostima takvih druženja.

Lucija Meštrić